உ
கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்வைத சாஸ்திர மான்மிய சங்கிரகம்.

இது
சமீவனக்ஷேத்திரமென்னும்
கோயிலூர்
ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்
ஆதீனத்திற்குரிய
ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்
மாணாக்கர்களிலொருவராகிய
அ-இராமசாமிச்சுவாமியவர்களால்
பலருடையவேண்டுகோளின்படி
பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு
பரிசோதித்து

சென்னை:
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு
1897.
துன்முகி௵ தை௴

இதன் விலை. அணா -

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தொய்த சாஸ்திர மான்மிய சங்கிரகம்.

ஸ்ரீ-சற்சின்மயமாக விளங்குகின்ற ஏ! சுவாமின் அத்தொய்த சாஸ்திர சிரவணாதி மகிமைகளை அடியேற்களுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென்று சீடனானவன் விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு ஆசாரியர் அனுக்கிரகம் பண்ணினார் அஃதை ஈண்டு எடுத்துக் கூறுகின்றோம்.

அத்தொய்த சாஸ்திரங்களில் மகாமகிமைகள் இருக்கின்றன. அவை என்னை எனின் அவ்அத்தொய்த சாஸ்திரங்கள் சகல பிராந்திகளையுஞ் சூனியம்பண்ணுகிறதாகியும், ஜநநமரணமென்கிற சம்சாரசாகரத்தைத் தாண்டுகிறதற்குத் தெப்பமாகியும், ஸ்வகர்மருண சாலமென்கிற மேகங்களைப் போக்கடிக்கிற பிரசண்டவாயுவாகியும், ஆதியாத்மீக மாதிபவுதீக மாதிதெய்வீகமென்கிற தாபத்திரயாக்கினிகளைச் சாந்திபண்ணுகிற அமிர்தவருஷமாகியும், புத்திர மித்திர களத்திர பசுப் பிறத்தியக்கிரகக் கிராமக்ஷேத்ர தனதானியாதிகளிடத்திற் பிரியமோதப் பிரமோதமாயிருக்கின்ற வஞ்ஞானமான மோகாந்தகாரத்தைப் போக்கடிக்கிற சூரியப்பிரகாசமாகியும், தானத்திரய, சங்கத்திரய, பந்தத்திரய, ஜீவத்திரய, ஜகத்திரய, விந்தத்திரய, தெய்வத்திரய, ஈஷணாத்திரய, கர்மத்திரய, காரணத்திரய, வாசனாத்திரயமான விவ்விலங்குகளைப்

பேதிக்கிறவச்சிராயுதமாகியும்இதரமானசப்தமீமாம்சமந்திர கர்மயோகநியாய மி[illegible]முதலான சாத்திரங்கள் படித்துக் கதறுக்கமோக கர்[illegible] ஜநநமரணங்களை நிரசனம்பண்ண மாட்டாமற் சமுசயங்களோடு கூடி யநேகமயக்கங்களினால் மோக்ஷமாகிற கரையைக் காணமனுமிருக்கிறபேர்கள்கூட தெய்வாதீனமாய் அத்வைத சாத்[illegible]ரவணம் பண்ணினா லநசகல சமுசயங்களையுஞ் சகல பயதுக்க மோகாதிகளையுந் தள்ளி மோக்ஷநிலைபக்காண்பிக்கிறதாயிருக்கிறபடியினாலு மிந்த அத்வைத சாத்திரங்களின்பேரில் மிகவும் விசுவாசம் பண்ணவேண்டியது சித்தமென்று ஸ்ரீ-க்ஷசாஸ்திரிசிவனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சத்தப்பிரகரணத்திலும்.

குரு சந்நிதானத்திலே அத்வைதசாஸ்திர சிரவணமாத்திரம் பண்ணினதுகொண்டு எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் ஆநந்தபோகம் புசிக்கிற சுவர்க்கமுண்டென்கிற சாஸ்திரமேஉனக்குப் போதுமென்று ஸ்ரீ-வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பஞ்சதசப்பிரகரணத்திலும்.

திகழுநான்முகன் முதற்றேவர்மூவருஞ்
சகலவேதங்களுஞ் சாத்திரங்களும்
புகலுஞானத்தினற் புரணமானது
நிகரில்வாசிட்டமா நிபுணஞானநூல்.

அன்றியும்.

தலைமைநான்முகன் மனத்தாமரைக்கினன்
சிலையில்ராகவன் திருச்செவிக்[illegible]த்தெள்ளமு
தலைவில்வான்மீகிவாக் குதித்தத[illegible]வ
நிலைமைவாசிட்டமா நிபுணஞானநூல்.

அன்றியும்.

பெரியவாதிவுறு பெருமை[illegible]
விரிவுறுசிறியவர் மேவொணுத
வரிவசயிலுயர்ந்தது வசிட்டசங்கிதை
யரியமெய்ஞ்ஞானநா லனைத்தின்மிக்கதே.

அன்றியும்.

தெருளுருமகற்கிதஞ் செய்யுமன்பிஞ
லருமைவாசிட்டநாற் கன்னையொப்பளோ
வுரியதாய்பிறவியை யுள்ளதாக்குவள்
பெருமைவாசிட்ட மிப்பிறப்பைமாற்றுமே.

அன்றியும்.

சாத்திரத்திற்பெரியதிது தடங்காவியத்திற்பெரியதிது, மாத்திரத்தின் மெய்ஞ்ஞான வழியாற்பெரியதிது ஞான, நேத்திரத்திற் பெரியோர்க்கு நிதிபோற்பெரியதிது கதிரோன், கோத்திரப்பொற்பாத்திரத்திற்குதித்தவமுதாம்வாசிட்டம்.

அன்றியும்.

பரமமேனிவசிட்டமுனி பச்சைமேனியிராமற்குப்
பிரமஞானமுணர்வித்த பெருவாசிட்டநன்னூலைத்
திரமதாகக்கற்பளவே சீவன்முத்திப்பதஞ்சேர்வ
ருரமதாக வுள்ளுணர்வோருருவபே றெங்ஙனுரைப்பதுவே.

அன்றியும்.

வாசிட்ட மென்றளவில் வாழ்வுதரும் வாசித்தா
னேசித்த தெல்லாம் நிரம்புமே - யோசித்து
அர்த்தமுணரி லருட்படு மங்கங்கிலையிற்
சித்தமிற்கின் முத்தி[illegible]மாந் தேர்.

என்று ஸ்ரீவசிஷ்டமகாமுனிச்சுரராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய ஞானவாசிட்டத்திலும்.

ஸ்ரீ அத்வைதசாஸ்திரமான்மியசங்கிரகம்.

மூவர்தேடிறைசனற்குமாரன் முதன்முனிவர்கட்குமொழிகீதையிங், கியாவனோதினர்தன் பொருட்டுணி வரியாவர் கேட்பவரியாவர்தம், பாவம்வேரொடு பறிந்துநல்ல பரமப்பதம் பெறுவாரதலான், மேவுமன்பினொடு மோதமீனுதலில் விடுவேண்டினன் விரும்புவான்.

என்று ஸ்ரீ செகதீசுரராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய ஈசுரகீதையிலும்.

ஏயவிருவோம் பேசியவிவ்வறநூலினையே யெடுத்துரை
ஞுயஞானயாகத்தா லெனையேயா ராதிக்கின்றான் [ப்பா
மேயபொறாமை தனைவிட்டு விருப்பாலிதனைக் கேட்பானுந்
தீயவினைகளற விட்டுத் தேவருலகஞ் சேருமால்.

என்று ஸ்ரீ கிஷ்ணபகவானாற்றிருவாய்மலர்ந்தருளிய பகவற்கீதையிலும்.

பரமமா மிந்தக்கீதை படிப்பவன் பாரின்மீதே
திருவினான் முகுந்தனொக்குந் தேசினாலிரவி யொக்கு
மருவுமா மெனையேவந்து மாசிலா விஞ்சையாகு
முருவமா முலைமையுமென்று மவனுளத் துறையாநிற்கும்.

என்று ஸ்ரீ பிரமதேவராற்றிருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரமகீதையிலும்.

இந்நிலந்தனிற் கைவல்ய நவநீதமெனப் பேரிட்டு
நன்னிலமருவு நாராயணன் சொன்ன ஞானநூலைப்
பன்னியாராய்ந்து பார்ப்போர் பரமார்த்த சொரூபமாகி
அன்னியவனர்த்தம் பொய்யா யானந்தமெய்யாய் வாழ்வார்

அன்றியும்.

குலவுசற் குருவின்பாதக் குளிர்புனறலைமேற்கொண்டால்
உலகினிற் றீர்த்தமெல்லா முற்றபேறடைவார்போல
நலமையாகுங் கைவல்ய நவநீத நூலைக்கற்றோர்
பலகலை ஞானநூல்கள் படித்தஞானிகளாய் வாழ்வார்.

என்று ஸ்ரீ தாண்டவராய சுவாமிகளாற் றிருவாய் மலர்ந்தருளிய கைவல்ய நவநீதத்திலும்.

வேதமுதலாகிய நூலனைத்திலுஞ் சொல்பொருளை விளங்கிடக் கரதலாமலகமெனக் காட்டிப், போதமயமாகிய பேரானந்தத்தழுத்தும் பொருவிகந்த வின்னூலை முத்திபெறற் குரிய, சாதனநான்கினையு மடைந்தெவ ரானுமென்றுந் தடுப் பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி, யாதரவி னருட் குரவன் றனைத்தேடி யுருகு மன்புடையோர்தமைக்காணின ளித்திடுகவுவந்தே.

என்று ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசசுவாமிகளாற் றிருவாய்மலர்ந் தருளிய வேதாந்த சூடாமணியிலும்.

தரணிபுகழ் தத்துவனார் தாமுரைத்த ஞானப்
பரணிதனைக் கட்டவிழ்த்துப் பார்த்தாற் - கரணமுடன்
சேர்ந்து மணவாத சிவமணமே பூரித்த
சாந்தமண நாறுமே தான்.

என்று ஸ்ரீ தத்துவராயசுவாமிகளாற் றிருவாய்மலர்ந் தருளிய அஞ்ஞவதைப்பரணியிலும்.

பருவசாரத்தாற் பலிக்கு மநுபூதிச்
சொரூப சாரத்தின் சுவையை - யிருசெவியா

லுண்டிருக்க வல்லா ருலகமெல்லாந் தாமாகக்
கண்டிருக்க வல்லார்கள் காண்.

என்று ஸ்ரீ சொரூபாநுபவராற்றிருவாய்மலர்ந்தருளிய சொருபசாரத்திலும்.

ஒதியவிந் நாலிலுள கவிதையின் கனுற்றவொரு பாதந் தனக் கிணையொன்றில்லை, மீதியுள பாதங்கட் கிணையேயாக மேவுபொரு ளவையேனு மெங்குமுண்டோ, விதநுறு வக ண்டபரஞானந்தன்னை விளக்கியிடும் வாக்குக்கிங் கிணையே தாகு, மாதலினு லதிசயமா மிந்நூலை யத்யந்த மாதரவோ டப்யாசிப்பாய்.

அன்றியும்.

பலகோடி யாகத்தைப் பாங்காய்ச்செய்தும் பலகோடி தீர்த்தத்திற் ருனஞ்செய்து, முங்கேவோடு பெற்றபல மிதனினு ள்ள வொருபாதம் படித்தபலத் திணையேயாகா, நிலைமேவு மிந்நூலின் கவியின்கண்ணே நிருமலமாய் நிகழ்கின்ற விரண் டுபாதஞ், சலியாது படித்தபலன் றனக்கீடாகச் சகலபுவி தானபலஞ் சாற்றலாமோ.

அன்றியும்.

அரிதான விந்நூலின் கவியின்கண்ணே யதிசயமா யமை வுற்ற மூன்றுபாதஞ், சரியாகப் படித்துவரும் பலந்தனக்குச் சகலவித தானமுமே சமானமாகா, பரிவாக விதனிலுள கவி தையொன்றைப் படித்தபலன் றனக்கிணையா யெவையுமில்லை யொருகால மேனுமிதனநுபவத்தை யுற்றதனாற்பெறும்பேறு க்குவமையுண்டோ.

அன்றியும்.

இந்நூலே பரப்பிரம மிதனைத்தானே யினிமையுட னெ ப்போது மப்யாசிப்பாய், பன்னூலைப் படித்ததனாற் பெறும்

பேறென்ன பானுவின்முன்பலவொளியாற்பலனுமுண்டோ, செந்நூலி தொன்றிலையே செம்மையாகச் சிரத்தையுடன் சந்ததமு மப்யாசிக்கில், லெந்நூலின் பலன்களுமீ தொன்றினாலே யெய்திவிடு மிதிலிறையு மையமில்லை.

அன்றியும்.

இந்நூலா லத்யாச மனைத்துநீங்கு மிந்நூலா லாவரண மனைத்துநீங்கு, மிந்நூலாற் சின்மாத்ர வீட்டைகூடு மிந்நூலாற் சித்தவிசி ராந்தியெய்து, மிந்நூலா லகண்டபா ஞான முண்டா மிந்நூலா லஞ்ஞான மனைத்துநீங்கு, மிந்நூலா லனாதிபவ பந்தந்தீரு மிந்நூலா லகண்டபர மோட்சமெய்தும்.

அன்றியும்.

இந்நூலா லித்துவித மனைத்துநீங்கு மிந்நூலா லத்துவிதமொன்றேதோன்று, மிந்நூலா லிதயமுடிச் சிறப்பதாகு மிந்நூலாற் சீவத்வ நசிப்பதாகு, மிந்நூலாற் பவதுக்க மனைத்துந் தீரு மிந்நூலாற் பரமான சுகமேசாரு, மிந்நூலாற் பாசமெலாநசிப்பதாகு மிந்நூலாற் பரமபதங் கிடைப்பதாமே.

அன்றியும்.

மருவியதன் சென்மத்தி லொருகாலேனு மற்றிதனைக் கேட்போனு முத்தனாவன், சரிவரவே நிதமிதனைப் படிப்போனுக்குச் சமமாகச் சகந்தனிலே யாருமில்லை, யரியவனே யாதலினா லநந்தநூலி லாதரவே செய்யாம லனைத்துந்தள்ளி, நிருமலமா மிந்நூலே முமுட்சுவெல்லா நிதந்தவிரா தப்யாசஞ் செய்யவேண்டும்.

அன்றியும்.

பலசெனனத் தருட்டித்த வறங்களெல்லாம் பக்குவமாய்ப் பாவங்க ளனைத்துநீங்கி, யிலகிபதன் சொருபநிலை யிசை யத்தக்க வினிப்பிறவா முடிவான சென்மத்திற்றான், சலனமெலா மறநீக்கி யகண்டமாக்குஞ் சத்தியுள விந்நூலைச் சாரலாகு, மலினமுறு விந்நூலைச் சார்ந்தோருக்கு மறுபிறவி யென்றுமிலை மகேசனுரை.

என்று ஸ்ரீ ரிபுமுனிவராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய ரிபுகீதையிலும்.

ஸ்ரீ - வசிஷ்ட மகாமுனீச்சுரர்க்கும் ஸ்ரீ - விசுவாமித்திர முனீச்சுரர்க்கும் முன்போர்காலத்தில் ஓர்சம்வாதம் உண்டாயின, அவையாவன, நான் பிரமரிஷியாவேனென்று நீர்சொல்லவேண்டுமென்று ஸ்ரீ - விசுவாமித்திரரிஷி ஸ்ரீ - வசிஷ்ட மகாமுனீச்சுரரைப்பார்த்து வினவியதற்கு அவ்வசிஷ்ட மகாமுனீச்சுரர் அவ்விசுவாமித்திர முனீச்சுரரைப்பார்த்து நீர் இராஜரிஷியே யல்லாமல் பிரமரிஷியல்லவென்றனர். அதன்பின்னர் அவ்விருமுனிவர்க்கும் சொற்ப மனஸ்தாபம் பிரமரிஷி அல்ல ஆமென்றதைக்குறித் துண்டாயின பின்பதைக் குறித்து ஸ்ரீ - விசுவாமித்திர முனீச்சுரர் சிவபெருமா னிடத்திற் றெரிவிக்க அச்சிவபெருமான் இவரதபிப்பிராயத்தை யகத்திற் றெரிந்துகொண்டு அவ்விசுவாமித்திர முனீச்சுரரைநோக்கி உனதபிப்பிராயம் நிறைவேறுதற்கு ஆதித்தன் ஆதிசேடன் முதலியபெயரை மத்தியஸ்தராய் நியமித்து முற்றுப்பெறச் செய்துகொள்ளென்று ஆக்ஞாபிக்க அவ்வண்ணமே ஆகட்டுமென்று அச்சிவபெருமானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ்வண்ணமே செய்தற்கு யத்தனித்துச் சில மத்தியஸ்தரை அழைப்பிக்க

அவர்களில் சிற்சிலபெயர்கள் வந்து ஓரிடத்திற் சேர்ந்திருந்தனர் அச்சபையிலுள்ளோர்களைநோக்கி விசுவாமித்திரர் தமது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க அச்சபையிலுள்ளோர்கள் ஸ்ரீ-விசுவாமித்திரரைநோக்கி நீங்கள் ஆதிசேடனையும் ஆதித்தனையும் அழைத்து வாருங்கோள் அதற்குமேல் உங்களிருவர் மனவருத்தத்திற் கேதுவான யிப்பொழுது சொல்லிய நியாயம் வெளியாம்மென்றனர் அதற்குமேல் விசுவாமித்திரர் ஆதித்தியனிடத்திற்சென்றனர். அவரிவற்கு மரியாதைசெய்து சுவாமிகள் யாதுகாரணம் இவடத்துக்கு யெழுர்தருளியதென்று பிரார்த்திக்க விசுவாமித்திரர் சொல்லிய சேதி எமக்கும் வசிட்டர்க்கும் யாம் பிரமரிஷி அல்ல ஆம் என்றதைப்பற்றிச் சிவபெருமானிடத்திலறிவிக்க அதற்கு அச்சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரகாரம் எல்லோரிடத்தும் அறிவித்தேம் அவர்களனைவரும் ஓரிடத்திற் கூடி யிருக்கின்றனர்கள் ஆகையால் நீரும் வரவேண்டுமென்று சொல்ல அதற்குச் சூரியர் சொல்லிய சேதி தேவரீரபிப்பிராயப்படி யான்வருகிறதி லியாதொரு தடையுமில்லை யான் ஈசுரநியமப்படி ஒரு க்ஷணநேரங்கூடத் தாமசியாமல் மேருவைச்சுற்றி உலகத்தைப் பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றமையால் அடியேற்கு பதிலாக ஒருவனைத்தாங்கள் நியமித்துவிட்டால் அடியேன் இதோவருகிறேனென்று சொல்ல அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட ஸ்ரீ-விசுவாமித்திரர் தமது தவசை கொஞ்சங்கொஞ்சமாகப் பங்குசெய்துகொடுத்தும் ஆகாமல் பின்முற்றுங்கொடுத்தோமென்றுகொடுத்தும் சூரியருக்குபதிலாக ஒருவனை நியமிக்கக் கூடாமையால் தாம் தாமெ அவமரியாதை யோடு மவடம்விட்டு நீங்கினர்

பின் ஆதிசேடரிடத்திலாவது போய் அவரை அழைத்துக் கொண்டுபோவோமென் • றன்றி அவரிடத்திற்குப்போய் அங்கேயுஞ்சாத்தியப்படாமல் அவண்ணமே அவமரியாதை யோடுந் திரும்பி யச்சபையாரிடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர் அக்குறிப்பை அறிந்து அச்சபையார் ஸ்ரீ - விஸ்வாமித்திர முனிச்சுரரைப்பார்த்து ஏன் அவர்களை அழைத்து வரவில்லை யென்று கேட்க அதற்கு அவர் யாதொன்றுங் கூறுதொழிந் தனர் அதன்பின்னர் அக்குறிப்பையறிந்து ஸ்ரீ - வசிட்டமகா முனிச்சுரரை நோக்கித் தேவரீர் சென்று அவர்களை அழைத் து வாருங்கோளென்று அச்சபையார் மொழிந்தனர். அதைக் கேட்ட வசிஷ்டமகா முனிச்சுரர் அவர்களபிப்பிராயப்படி சூரியரிடத்தில் முன்னர் சென்றனர் அவர் மரியாதை பண் ணித் தேவரீ ரியாதுகாரணம் இங்கேழுந்தருளியது எனக் கேட்க அதற்கு ஸ்ரீ - வசிஷ்டமகா முனிச்சுரர் சொல்லிய சேதி முன்னர் ஸ்ரீ - விஸ்வாமித்திரர் ஈண்டு வந்து சென்ற சங்கதி என்று மொழிந்தனர் அதைக்கேட்ட சூரியர் முன் ஸ்ரீ - விஸ்வாமித்திர முனிவரிடத்திலறிவித்தபிரகாரம் மிவ் வசிஷ்டமகா முனிச்சுரரிடத்திலு மறிவிக்க அதைக்கேட்ட ஸ்ரீ - வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரர் நல்லது உமக்கு பதிலாக ஒருவரை நியமிக்கிறோம் அஃது எப்படி என்றால் முன்பொரு காலத்தில் யாம் ஸநகர் ஸநக்குமாரர் ஸநந்தனர் ஸநாதனர் என்னும் மகாரிஷிகளோடு ஒருமுகூர்த்தகாலம் அத்தொய் தசாஸ்திர விசாரணையாகிய காலக்ஷேபம்பண்ணி இருக்கு றோம் அதில் நாலில் ஒரு பாகத்துக்குரிய பலத்தைகொடுத் தோமென்றனர் அப்படிச் சொல்லினவுடனே சூரியருக்கு பதிலாக ஒருவர்நியமமாயிற்று அதுகண்டு சூரியர் மனம

கிழ்க்கியோடு ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகா முனிச்சுரரைப் பார்த்துச் சுவாமி இதோ அடியேன் வருகிறேனென்று எழுந்தனர் அதன்பின்னர் ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரர் இச்சூரியனையும் அழைப்பித்துக்கொண்டு ஆதிசேடரிடத்திற்போயினர் அவர் இவ்வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரர்க்கு மரியாதைபண்ணித் தேவரீர் எழுந்தருளியகாரணம் யாதென்று கேட்க அதற்கு வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரர் சூரியரிடத்திற்சொல்லியபடி இவரிடத்திலுஞ்சொல்லி இவருக்குப்பதிலாக ஒருவரை நியமம்பண்ணி வைத்துவிட்டிவரையு மழைப்பித்துக்கொண்டு மேற்கண்டசபையாரிடம்வந்து சேர்ந்தனர். இதுகாரியங்களை அச்சபையிலுள்ளோரனைவரும் அறிந்துகொண்டு ஸ்ரீ - விசுவாமித்திரமுனிச்சுரரைநோக்கி இப்பொழு தங்கள் நியாயம் வெளியாயிற்றென்றனர் அதைக்கேட்டு ஸ்ரீ - விசுவாமித்திரர் சபையிலுள்ளோரைப்பார்த்து நீங்கள் சொல்லியகாரியஞ்சரி ஆனாலும் இந்த வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரர் வாக்கினால் நம்மைப் பிரம்மரிஷியென்று சொல்லும்படி நீங்களனைவோருஞ் சொல்லுங்களென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட அச்சபையிலுள்ளோரனைவோரும் ஸ்ரீ - வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரரை நோக்கித் தேவரீர் வாக்கினால் அவ்விசுவாமித்திர முனிச்சுரரை பிரம்மரிஷியென்று சொல்லவேண்டுமென்று மொழிந்தனர். அதைக்கேட்ட ஸ்ரீ - வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரர் அச்சபையாரைப்பார்த்து ஆனாற் பிரம்மரிஷியென்று மொழிந்தனர் அதன் பின்னர் அவ்விடத்தினின்று தந்தம்மிடத்திற்கனைவோரும் சென்றனரென்று ஆன்றோர்வழங்கிவருகின்ற ஆச்சரியசரித்திரவழக்கத்திலும்.

பூப்பிரதட்சணமாகச் சென்று காசிக்ஷேத்திரத்தை அடைந்தவுடனேஅவ்வவ்வருணாச்சிரமத்திற்குத்தக்கதாகச்

சுருதியில் விதித்துள்ள பிரகாரம் கோதானம் பூதானம் முதலிய அநேக தானங்களுஞ்செய்து பின் கங்கைக்குப்பூசித்து கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்தால் அன்றையத் தினத்திற்கு மாத்திரம் என்பது கிருச்சுப்பலமென்றும் அத்தின மொழிந்தபின் எத்தனைநாள் எத்தனைதிங்கள் எத்தனை ஆண்டு இருந்து ஸ்நானஞ்செய்தாலும் அவ்வண்ணமின்றித் தினமொன்றுக்கு அறுபதுபொன் களஞ்சிபலமென்றும் இவ்வண்ணங் காசிமான்மியத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன இவ்வண்ணங்கூறியபலன் சித்தித்தற்குமுயற்சித்தாலும் யாவர்க்குஞ்சித்திக்கக்காணோம் அன்றி ஒவ்வொருவர் ஏக தேசத்திலிப்பலன் வேண்டினா லவர்களாற்செய்யுஞ்சங்கிரக நியாயம் எவ்வண்ணமென்னில் கங்காஸ்நானபலத்தை யுத்தேசித்தவன் தான் சென்மித்துள்ள தேசத்தினின்று தாம் அருத்தசாஸ்திரத்தி லருத்தத்தை ஈட்டும்படி சொல்லியபிரகாரம் ஈட்டியுள்ள திரவியத்தைக்கையிற்றூங்கிக்கொண்டு கோபதாபம் ராகத்துவேஷம்முதலிய துர்க்குணங்களைத் தூரத்தள்ளிவிட்டுச் சமை தமைமுதலிய சற்குணங்களையுமுடையவனாகித் தான தருமங்களையுந் தந்தம் மளவிற்குரிய அளவுசெய்ய வேண்டுமென்னுங் கருத்தோடுங்கூடிப் பிரயாணப்பட்டு முன்னர் இராமேச்சுரம்போய் அதினின்று தனிக்கோடியாகிய சேதுவிற்குச்சென்று ஸ்நானஞ்செய்து அவ்விடத்திற் செய்யவேண்டிய நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு அதன்பின்னர் ஆண்டுள மிருத்து ஒருமிட்டி எடுத்துக்கொண்டு மீண்டு இராமேச்சுரம் வந்து இராமநாதனையுஞ் சேவித்துக்கொண்டு பின் ஆண்டுளசேதுமாதவரிடத்திற்குவந்துஅவரைச்சேவித்துத்தாங்கொண்டுவந்தமிருத்திமிட்டியை அவர்முன்பாகவைத்து அதை மூன்றுபாகஞ்செய்து இரண்டுபாகத்தை

அவரிடத்திலொப்பிவித்துப்போட்டு மூன்றும்பாகத்தைதாம்
கைப்பற்றிச் சொற்பங்கூட.த்தவருநுவில்வக்குடுக்கைகிமிழ்
சம்படம் முதலியவைகளிலடக்கம்செய்து அவ்விராமேச்சுர
த்திலின்றுபூப்பிரதட்சணமாகப்பிரயாணப்பட்டுமார்க்கங்களி
லுள்ளகணேச்சுரர் குகேச்சுரர் நடேச்சுரர் சிவன் விஷ்ணுதே
விமுதலிய தெய்வங்களைப்பூசித்தற்கேதுவாகிய யத்தனத்
தோடுமுன்னர் ஆண்டாண்டுள்ள நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்து
தந்தம்வருணாச்சிரமத்துக்குரிய தானதருமசிவபூசைபாராய
ணதோத்திரம்முதலியசெய்துகொண்டுதீவிரமாய்ச் செல்லுங்
காலையில்இடையில்இடையூறுகவுண்டாகும்பனிவெய்யில்கா
ற்றுமழைஇடி தலைநோய்சுரநோய்வயற்றுநோய்குடர்நோய்
முதலியநோய்களாலும் துஷ்டமிருகம்முதலியசெந்துக்களா
லுமுண்டாகும்இடையூறுகளுக்குத்தப்பிப்பிழைத்துஆறுமா
சம் ஒருவருஷத்தில்காசிக்ஷேத்திரஞ்சேருவதோஅரிது ஏ
தோஒருவாறுதெய்வீகத்தினா லவ்விடையூறுகளின்றிக்காசி
க்ஷேத்திரத்தை அடையப்படுமாகில்ஆண்டுஅவ்வவ்வருணாச்
சிரமத்துக்குரிய கோதானம்பூதானம்சொர்ணதானம்வஸ்தி
ரதானம்திலாத்தானம் முதலிய இன்னு மநேகதானங்களைச்
செய்துமுடித்துக்கொண்டு பின் விசுவேசம் மாதவம் துண்டிம்
தண்டபாணிஞ்சம் வயிரவம் வந்தேகாசி குகாங் கெங்காம்
பவானிமணிகாணிகாஸ்நானம் என்னும்முச்சாரணத்தோடுசி
வபெருமானாகிய ஸ்ரீ-விசுவேசுரரை இருதயத்திற் றியானித்
துக்கொண்டு ஓரே மனதாய் ஸ்நானஞ்செய்தால் அன்றைய
தினத்திற்கு மாத்திரம் இவன் ஆறுமாசம்ஒருவருஷம் வெகு
பிரயாசையடைந்திவந்தமையினால்எண்பதுகிருச்சுப்பலனுண்
டன்றிஅன்றையதினமொழிந்துமீண்டுதினந்தோறும் நியம

மாகஸ்நானஞ்செய்தா லறுபது சொர்ணகளஞ்சிபலனுண்டு இதைப்பார்க்கிலும் அத்தொய்தசாஸ்திர படனஞ்செய்தால் அதிசுலபமாகப்பிரயாசமன்றியிற் பலன் மிக்குற்றுண்டாகின்றன. அஃதெத்தன்மைத் தாகவுண்டாமென்னில் ஒரு புருடனானவன்தா னுதயாதியில் நித்திரைவிட்டெழுந்து சரீரசுத்தி செய்துபின்ஸ்நானபானமுதலியகிரிகைகளைமுடித்துக்கொண்டுபோஜனத்துக்குப் போமளவும் அத்தொய்தசாஸ்திர படனஞ்செய்து பின்போஜனத்துக்கு போய்மீண்டுவந்து சொற்பநேரந் தனக்குமயக்கமாகவிருந்தால் நித்திரை சொற்பநேரஞ்செய் தெழுந்து மீண்டு சரீரசுத்தி செய்துகொண்டு மீண்டு அஸ்தமானபரியந்தம் சிரவணாதி படனஞ்செய்தால் பிரதிதினமும் எண்பதுகிருச்சுப் பலனுண்டாம்அவ்வண்ணஞ் செய்தற்கு அசத்தனாயிருப்பவன் ஸ்ரீ-குருதோத்திரஞ்செய்து அத்தொய்தசாஷ்திரங்களைத்தமதுகரத்தால்அவிழ்த்துகண்ணுற்பார்த்துப் பின் அச்சாத்திரங்களைத் தமதுகரந்தாற்கட்டிவைத்து மீண்டு பழையபடிஅத்தோத்திரஞ்செய்தால் அறுபதுபொன்களஞ்சி பலனுண்டாம். அன்றியில் அத்தொய்தசாஸ்திரங்களைப் படனஞ்செய்தற்கு யத்தனித்து ஒருபாடல் அல்லது இரண்டுபாடல் அல்லது நாலுபாடல் அல்லது பத்துப்பாடல் அல்லது இப்படிச் சிலபாடல்கள் படிக்கும்போது அதற்கு இடையூறாக ஏதேனும் விவகாரங்கள் நேரிட்டு அவ்வளவோடே அப்படனத்தை நிறுத்திவைத்துக் குருதோத்திரஞ் சொல்லித் தமது கரத்தால் அப்புத்தகத்தைக் கட்டினால் அதற்கு அஞ்சு கிருச்சுப் பலனுண்டாம் அன்றியில் ஒவ்வொரு அத்தொய்த சாஸ்திரங்களை அரைவரிசை முக்கால் வரிசை படனஞ்செய்து முற்றும் நிறைவேறாது ஏதேனும் இடையூறுகள் வந்து நேரிட்டு அவ்விடையூறால் ஆரம்பித்த அத்தொய்தசாஸ்திர படனத்தை நிறுத்திவைத்து அப்புத்தகத்தைத்

தமது கரத்தாற் கட்டிக் குருதோத்திரஞ்செய்தா லப்படிந டந்த சிரவணபடனத்துக்கு இருபத்தைந்து சிருச்சுப்பலனு ண்டாம். அன்றியில் ஒருஅத்துவைத கிரந்தத்தை ஆசாரியர் சன்னிதானத்தில் ஒருவர் ஆரம்பித்து ஆதியோடந்தமாய்ச்சி ரவணமாத்திரஞ்செய்து முற்றுப்பெறுமாகி லவற்கு எழுபத் தொரு சதுர்யுகம் ஆனந்தபோகம் புசிக்கிற சுவர்க்கபலனு ண்டாமென் றறைகின்ற அரியநூல்களிலும்.

இப்படி அத்துவைத சாஸ்திர மகிமைகளை அநேக சாஸ் திரங்களிலு மதிபிரபலமாகப்பிரதிபாதித் திருத்தலினு லியா வரும்அத்துவைதசாஸ்திரமாகிய கிரந்தங்களில் ஆதரஞ்செ ய்து அச்சிரவண படனஞ் செய்தற்குப் பேரவாவுடையர்க ளாகி அச்சாஸ்திர சிரவண படனத்துவாரா ஜநநமரணமென் கிறபந்தத்தினின்றும் விடுபட்டு மோட்சமென்கிற சிவசொரு பமாகிப்போரானந்தக் களிப்போடு இருக்கவேண்டியது சித்தம்.

இவ்வண்ணங் கூறியதை ஆலோசித்துப் பார்க்குமிடத் தில் கங்காஸ்நான முதலியவை அகக்கரண முதலிய முக்க ரணத்தாலு மநேகபிரயாசையோடு அனேக வருத்தமுடை யதாகியும் அற்பபலனுடையதாகியும் அற்பமாகிய அப்பல னும் பிரத்தியட்சமின்றிச் சரீராந்தத்திலடையத் தக்கதாகி யுமறைதற் கரிய அனந்தங்கோடி சென்மங்களி லதிப்பிரி யத்தோடுதவறாது கருமங்களை இயற்றினாலும் பாகதி அடை தற்கரிதாயு மிருக்கின்றன.

அத்துவைதசாஸ்திர் படனபலனும் அதிற் பிரதிபாதி த்துள்ளபடி அனுஷ்டிக்கும் அனுஷ்டான பலனும் பிரத்திய க்ஷமாகியும் மகத்பலனாகியும் மனமுதலிய முக்கரணத்திற் கும் மகாபிரயாசை யில்லாததாகியும் மகத்தான ஆசைமுத

லிய வனர்த்தங்களனைத்தையு மத்தியர்தம் வழுவற மாற்றுவதாகியும் மற்றும் அநேக விசேஷமுடையதாகியுமிருக்கின்றன. ஆகையா லதிரூக புத்தியுடையோர்கள் மேற்காட்டப்பட்ட தன்மைகளைத் தங்கள், தங்கள் மனோசாட்சியாகவும், ஈசுர சாட்சியாகவும், இவை, இவை சிறந்தவை-ஆம்-அல்லவென்பதை யுன்னித்தந்தம் விளக்கீடாக ஈசுரப்பிரோணைப்படி முயற்சித்துச் சரீரம் அநித்தியமாகையா லதிசீக்கிரத்தில் நன்மையடைய விருப்பமுள்ளோர்கள் நன்மையை அடையவேண்டியது சித்தம்.

அத்வைத சாஸ்திர சிரவணமாகிய படனஞ்செய்பவர்களுக்கு அறம், பொரு, ளின்பங், கீர்த்தி, வாணாள், அஃதன்றிமனத்தெளிவால் முத்தியுமுண்டாகும், அஃதன்றி அத்வைதசாஸ்திர படனத்தோ டவ்வனுட்டானஞ் செய்பவர்க்குப்பலன் பிரத்தியட்சமென்றும், பலன் மிகுதியென்றும், மகத்தான ஆசைமுதலிய அனர்த்தம் நீங்குமென்றும், பிரயாசங்கொஞ்சமாய் யாதோர் வருத்தமின்றி யடையலாமென்றும், அளவில் சென்மங்களா லியற்றுங் கருமங்களால் முத்தி அடைதற்கருமை என்றுஞ் சொல்லியதற்குப் பிரமாணமுண்டோவென்னின்? உண்டு.

அஃது யாதெனில்? கூறுகின்றோம்.

சிரவணபடன பலனுக்குப் பிரமாணம்.

தந்திரியி லெழுமிலைசபோற் சாந்திமுன்னுஞ் சற்குணத்தின்ஞானமெழுந் தம்மிற்றுமா, மிந்தவிரண்டுங் குளமுமலரும்போலவிரிந்து வளர்ந்திடு மொக்க விரண்டுங் கற்கில், வந்தனுக்குந் தனித்தனியே யிரண்டுங்கற்கில் வருபயனொன்றிலதாமிவ் வாய்மைகேள்வி, முந்துமறம் பொருளின்பம்

கீர்த்திவானுண் முழுதளிக்கு மனத்தெளிவான் முத்தி நல்கும்.

என்று ஸ்ரீ - வசிஷ்டமகாமுனிச்சுராராற் திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஞானவாசிட்டத்திலும்.

பலன் பிரத்தியட்ச மென்றதற்குப் பிரமாணம்.

மந்திரஜெப முதலானவைகட்குத் திருஷ்டபல மல்லாதபடியினால் நியமமும் நியமந்தப்பினாற் பிரத்தியபாய முண்டு. அசனம் பண்ணுகிறது பசியைப் போக்குகிறாற்போலத் தத்துவபாவனையும் விபரீதபாவனையைப் போக்குகிறது திருஷ்டபலமானபடியினால் நியமந்தேவையில்லையென்று ஸ்ரீ - வித்தியாரண்ணியசுவாமிகளால் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பஞ்சதசப் பிரகரணத்திலும்.

பலன் மிகுதியென்றதற்குப் பிரமாணம்.

நிகழாத்தும தத்துவத்தி னுயர்தியான முபகாரங்களொடு, நிகழ்பூசனையா மிவ்வழியா லன்றிப் பிறிதோர் நெறிகளினாற், புகழ்மெய்யுணர்வு கிடையாது புரணதியான பூசையின, யிகழ்மூடர்கள் செய்யினும் பதின்மூன் றிமைப் பிற்பகலியிங் குளபேறும்.

அன்றியும்.

இயலார் கடவுளாந் தன்னை யிமைநூறளவு பூசிக்கி லயமேதத்தி லாயிரமாம் பேறு மனாநாழிகை பூசை, மூயல் வாரிலக்க மயமேதப் பயனைப் பெறுவர் முறைமையினாற், பயனார் பூசை யொருகடிகைபண்ணி விராசசூயபலம்.

அன்றியும்.

பாசமின்றி யுள்ளுணர்வைப் பதினைங்கடிகை பூசிக்கி
விராசசூய விலக்கமிக நிவ்வாறொருநாளருச்சிக்கி
லாசிலாதபரவொளியி லமரலாகு மிதுதானே
யேசில்பரம யோகமிது தானேபரம கிரியையுமே.

என்று ஸ்ரீ - வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரரால் திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஞானவாசிட்டத்திலும்.

உலகியல்பாங் கீதைக்கு முவந்தருளுமிறையென்று
லிலகியவை ரீகக்கீதைக் கென்செயானிறையதனு
னலமிகுத்த பொருள்வேண்டி னலமிகுபத்தியினோடும்
பலமிகுநற் கீதைகளே யெப்பொழுதும் பாடுவான்.

அன்றியும்.

அறையுமறையா லாகமத்தா லறியாலுகின் மற்றுந்தா
னறியவொருபாடையிலேலே யறைவானென்று மமையாதே
யிறையையடைதற்கேதுவித விதனுற் பரமயோகெய்தும்
பிறிவொன்றறவேயிவன்றன்னை யோகத்தாலேபெறலாமால்.

என்று ஸ்ரீ-பிரமதேவராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரமகீதையிலும்.

ஞூசை முதலிய அனர்த்தங்கள் நீங்குமென்றதற்குப் பிரமாணம்.

ஞூவதென்பது மாசையு மற்றன
மேவஞான வெந்தீயிடை வெந்தன
யாவர்தந்தொழி லவ்வகை யோர்களே
சாவதும் பிறப்புந் தவிர்ந் தார்கடாம்.

அன்றியும்.

யாவனொருவன் றன்னுடம்பை யானென்றிருக்கு மியல்பொழிந்தா, னியாவனொருவன் றன்காரண மியாதொன்றோடும் விழைந்திரா, னவனவனிவ் வுலகத்தை யடையக்கொன்றானுமோர், பாவமில்லை யவன்கொன்றபழியுமில்லை பார்மன்னா.

என்று ஸ்ரீ-கிருஷ்ண பகவானும் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பகவற்கீதையினும்.

புரங்கண்மூன்றிலும் போக்கிய மியாவையுங்
கிருந்துஅய்ப்பவ னியாவன் மற்றியாவையும்
பரம்பிரம மெனும்படி பார்ப்பவ
னாக்கைதெய்திடா னுயிரஞ்செய்யினும்.

அன்றியும்.

விழுமிதாமப மேதங்கள் செய்யினும்
பழிமிகும் பஞ்சபாதகம் பண்ணினு
மொழிவுறும லொன்றே யென்றுணருவா
னழுவினனந்த நன்மையுந் தின்மையும்.

அன்றியும்.

பத்தமுறும் பிறவிப் பகை மாளு
முத்தியு முன்னிலையா முடி வில்லா
வெத்தயருங் கெடு மின்பம தாரு
மத்து விதத்தை யறிந்தவ ருக்கே.

அன்றியும்.

அத்துவிதந் தானு மவிகற்பத்தை யடைந்த போதே
புத்தியிலிளைப்பும் போகும் போகுமிப்பிறப்பு நோரா
வெத்திகழ்வாலும் பேதமின்மையா லிறையே யெண்ணுந்
தத்துவவித்தே யென்றன் றலையினால் வணங்கத் தக்கான்.

என்று ஸ்ரீ-பிரம தேவராற் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரமகீதையினும்.

நிருவிகற்ப வான்மாவிற் சகத்தோற்ற மொடுக்கமிலவ
நோயில்லை, மருவிகற்ப பேதமுறுப் பராபரமா மட்பொருளை

வபங்கக்கண்டாற், பெருமனக் கட்டறுமையைய மறுங்கருமம றமென்றுன் பெரியோன்வள்ள, லொருகடுகிற் பொன்மேரு புகிலன்றே பிரமாண்ட மொடுங்குமென்றுன்.

என்று ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரராற் றிருவாய்மலர்ந் தருளிய ஞானவாசிட்டத்திலும்.

யாதோர் வருத்தமின்றி யடையலா மென்றதற்குப் பிரமாணம்.

ஆதலாலறியு மறிவெலாங்கைவிட் டறிவினுக்கறிவதாய் நின்ற, பேதமில்பிரம மொன்றுமேயறிவான் பேறுபேரின்ப மாம் பிறத்தல், சாதலற்றிருக்கு மதனையோர்வருத்த மின்றி யே சாரலாயிருக்க, வாதரித்தறியா ரற்பமேவிரும்பி யனந் ததுக்கத்திலே யமைவார்.

என்று ஸ்ரீ - பிரம தேவராற் றிருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரமகீதையிலும்.

கருமங்களால் முத்தியடைதற்கு அருமை யென்றதற் குப் பிரமாணம்.

அன்றியுனைக்கரு மனந்தகோடி பிறப்பிடைக்கருமமாற் றிறனும், துன்றுரிதுபாகதியைச் சைமினிசொல் வேதாந்தச் சொற்கடோர்ந்து, கன்றிதரு பொருட்டெளிவாஞ் சிவஞா னஞ் சிவனருளா னன்றின்முத்தி, யொன்றலெளி தாதலி னுன் முதனைர்வா லிதற்கேற்ற வுறுதியோர்வாய்.

என்று சிதம்பர புராணத்திலும்.

இவ்வா றின்னூல்களில் கூறி யிருக்கின்றதுவே பிரமா ணமாமென் றுணர்க.

முன்னற்கூறிய கிருச்சிர பலவிபரம் யாதெனில் மேற் கண்ட அருத்த சாஸ்திரத்தில் அருத்தத்தை ஈட்டும்படி பிர

திபாதித்தபிரகாரம்ஈட்டிய திரவியத்தைக்கையிற்கொண்டு தலைக்கன்றுபோடுஞ் சமயமுள்ள கபிலநிறமுடைய காராம் பசுவை மனபூர்வகமாக வாங்கி அதற்கு மேற்கண்ட திரவியத்தை சுவர்ணமாக மாற்றி அதைக்கொண்டு ஆபரணவிசேஷங்கள் செய்து அப்பசுவிற்குப் பாதகேசபரியந்தம் அவ்வாபரணத்தை அலங்கரித்து உத்தமமானஅர்த்தோதயம் மகோதயம் முதலிய மகாபுண்ணிய காலங்களில் நல்ல வைதிகப் பிராமணாள் அல்லது புண்ணியபுருடாள் அல்லது சீவன்முத்தர்கள் ஆகிய இப்படிப்பட்ட புருடாளுக்கு அப்பசுவைஅதற்குரிய சீர ஆயுளைச் சோதிடசாஸ்திர மறிந்தோர்களைக்கொண்டுபின்னிட்டுஇவ்வளவு காலத்துக்கிருக்குமென்று தெரிந்துகொண்டு அவ்வளவு காலத்துக்கும் அப்பசுவின் சரீரம் சீவித்தற்கு எறுவான பருத்திவிதை தவிடு புல்முதலிய வுணவுக்கு வேண்டிய திரவியம் எவ்வளவுவேண்டுமோ அவ்வளவுதிரவியத்தையும் அப்பசுவையும் அவர்களிடத்திற் கோதானமாகக் கொடுத்தால் இஃதை ஒரு கிருச்சுப்பலமென்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் இம்முறை யன்றியின்னம் அநேகவித மாகவும் கதைகளுண்டு இஃது போல மேலே காட்டப்பட்ட ஸ்ரீ-விஸ்வாமித்திர முனிச்சுரர் ஸ்ரீ-வசிஷ்டமகாமுனிச்சுரர் ஆகிய இவர்கள் விருத்தாந்தங்களும் ஒவ்வொருவர் அனேகவிதமாகச் சொல்லுவார்கள் ஆகையாலிச் சரித்திரங்கள் நானாவாக வழங்கினாலும் அச்சரித்திர சாரத்தை மாத்திரம் மதிமான்கள் பொருளாயங்கீகரித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

இவ் அத்தொய்த சாஸ்திர மான்மிய சங்கிரகம் யாவர்க்கும் எளிதாகத் தெரியும்படிக்கு ஆன்றோர்களாலும் அரிய

திருமூர்த்திகளாலும் திருவாய்மலர்ந்தருளிய நூல்களிலுள்ளவைதைச் சங்கிரகமாகத் திரட்டி அச்சிடப்பட்டன, ஆகையால் இதன் கண் சொற்சோர்வு பொருட்சோர்வு வாக்கியச் சோர்வு இருக்குமாயின் இவ் அத்வைத சாஸ்திர மான்மியசங்கிரகத்தை ஆராய்ந்துபார்க்கும் அரிய குணகண அலங்கிருதாதிகளையே சோபையாகவுடைய சாதுக்கள் மன்னிக்க வேண்டியது.

அத்வைத சாஸ்திர மான்மிய சங்கிரகம்
முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.
சர்வஞ்சின்மயம்.
